

БРАТЯ ГРИМ
ХЕРЦОГ ХАЙНРИХ И
ЗЛАТНАТА ОГЪРЛИЦА

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

Хайнрих, синът на Ото, наследил баща си, а също повечето блага, които Ото получавал от империята; само че не всички, тъй като крал Конрад се боял Хайнрих да не стане прекалено могъщ. Това наскърбявало Хайнрих и враждата между двамата покълнала подобно на плевел измежду пшеницата. Саксите мърморели; ала кралят привидно се държал дружелюбно с Хайнрих, като търсел как да го удари коварно в гръб. Към предателство го подтиквал обаче епископ Хато от Майнц, който бил погубил с измама и граф Адалберт, братовчеда на Хайнрих. Въпросният Хато отишъл при един златар и поръчал златна огърлица, с която трябвало да бъде удушен Хайнрих. Един ден в работилницата се появил кралски човек, който да нагледа работата, и като погледал, той въздъхнал. Златарят попитал: „Защо въздишате така?“ „Ах, отговорил онзи, защото скоро огърлицата ще почервенеет от кръвта на най-достойния мъж, херцог Хайнрих.“ Златарят премълчал, все едно че ставало дума за дреболия. Веднага след като завършил изкусно творението си, той се отдалечил скришом и тръгнал да срещне херцог Хайнрих, който вече бил на път. Срещнал го при местността Касала и го попитал накъде се е запътил. Хайнрих отвърнал: „Към един пир с високи почести, на който съм поканен.“ Тогава златарят му разкрил целия замисъл; Хайнрих повикал пратеника, който го бил поканил, наредил му да се върне сам, да поблагодари на господаря си и да му предаде отказа на херцога. На Хато пък трябвало да предаде следното съобщение: „Върви и кажи на Хато, че вратът на Хайнрих не е по-здрав от този на Адалберт и че той предпочита да остане у дома си, нежели да го обременява с многобройната си свита.“ След което Хайнрих завзел владенията на епископа в Саксония и Тюрингия и се възправил срещу приятелите на краля. Скоро след това Хато умрял от отчаяние, а според някои три дена по-късно бил ударен от мълния. Щастието изоставило краля и се обърнало изцяло към херцог Хайнрих, наречен по-късно Хайнрих Птицелов.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.